

at det maa lykkes at finde en Forstaaelse med den ærede Minister med Hensyn til Timelærerne, som kunde tilfredsstillende disse Folk.

Berntsen: Det foreliggende lille Lovforslag kan jeg anbefale til velvillig Behandling i dette høje Ting, og jeg skal ikke være med til for mit Vedkommende at anspore den højtærede Minister til i Forbindelse med dette Lovforslag at optage ny og større Emner til Behandling. Jeg vil minde om, at det jo ikke er mere end ca. 4 Aar siden, vi have gennemført en Reform af vort Borger- og Almueskolevæsen, som har paalagt baade Stat og Kommuner forøgede Byrder, og jeg finder derfor, at der er skellig Grund til, at man nu venter i nogen Tid, at man faar Ro over dette Forhold og ser, hvorledes den Skolelov, vi gennemførte for 3—4 Aar siden, i det hele vil virke.

Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som i Dag nævnede en hel Række af Forslag, som han ønskede at sætte i Forbindelse med Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem mente f. Eks. — og deri var den ærede sidste Taler (Martin Madsen) enig med ham —, at man ved dette Lovforslag skulde paalægge Kommunerne at holde Skolestuerne rene. Jeg finder ikke, at der er nogen Anledning til at gøre Forandring i det bestaaende Forhold; det er forbundet med saa faa Udgifter og saa ringe Ulejlighed for Lærerne at holde Skolestuerne rene, og det have de nu kunnet overkomme i saa lang en Aarrække, at jeg ikke ser nogen Grund til at flytte denne Byrde, selv om den er lille, over paa Kommunerne, thi deraf kunde let resultere adskillige Stridigheder og Smaaubehageligheder mellem Kommunerne og Lærerne, og det synes jeg ikke, man skulde bidrage til.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds anbefalede endvidere, at man skulde forbyde Børnene at spytte paa Tavlerne, og det var maaske lettest at overholde et saadant Forbud ved helt at forbyde Brugen af Tavler. Den Reform kan der være noget i, men den kan sikkert gennemføres uden Lov. Men i det hele synes jeg, at alt, hvad der vedrører Skolehygiejne, kunde man passende opsætte til en anden Lejlighed. Der vil jo sikkert i en nær Fremtid blive forelagt Forslag for Rigsdagen om Midler til Bekæmpelse af Tuberkulose. Naar et saadant Spørgs-

maal foreligger for Rigsdagen, forekommer det mig, at der kunde være mere Anledning end her ved denne Lejlighed til ogsaa at optage Spørgsmaalet om Skolehygiejne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds mente, at Tiden nu var moden til at indføre Hverdagsundervisning ogsaa paa Landet. Heri er jeg ikke enig med den ærede Rigsdagsmand. Jeg tror, at han taler paa egne Vegne, og at han ikke har den Fuldmagt, som han syntes at gaa ud fra i sit Foredrag, at han havde kunnet tale paa Befolkningens Vegne, allermindst paa Smaaafolks Vegne ude paa Landet. Jeg tror, at hvis man vilde gennemføre ved Tvang Hverdagsundervisning paa Landet, vilde man møde megen Modstand, og ikke mindst mellem Smaaafolk paa Landet. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at Forholdene i By og paa Land jo ere ret forskellige; thi selv om Børnene paa Landet som Regel kun gaa i Skole hver anden Dag, saa er Livet paa Landet uden for Skolen ogsaa en Slags Undervisningstid. Børnene ude paa Landet opdrages og undervises i det praktiske Livs Gerning ved Siden af deres Skolegerning. I Byerne er Forholdet saaledes, at medens Børnene ere smaa og gaa i Skole, optages de udelukkende af Skoleundervisningen, af anden teoretisk Undervisning, og først naar de komme ud af Skolen, skulde de lære et Haandværk eller en eller anden Virksomhed, hvorved de kunne fortjene deres Livsophold og bane sig Vej til en fremtidig Virksomhed. Paa Landet er Forholdet anderledes; der gaar Undervisningen i praktisk Livsgerning Haand i Haand med den almindelige Undervisning, som gives i Skolen, og jeg tror ikke, at det er det ringeste Forhold for Børnenes sunde Udvikling, saaledes som den foregaar paa Landet. Jeg for mit Vedkommende sværmer ikke for Hverdagsundervisning paa Landet. Ville og kunne Kommunerne indføre det i Overensstemmelse med Beboernes Ønske, saa for mig gerne; men paabyde det ved Tvang og ved Lov, det vil jeg ikke være med til.

Det ærede Medlems Opfattelse, at det er Gaardmændene, som sende deres Børn i Realskolerne, medens Husmænd og Smaaafolk sende dem i offentlige Skoler paa Landet, er heller ikke rigtig. Det er endnu kun i meget faa Tilfælde, at Gaardmændene sende deres Børn i Realskolerne; paa Landet gaa Gaardmænds, Husmænds og Arbejderes Børn i Fællesskolen med hin-